

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Archiepiscopo Et B. Archidiacono, P. Cantori Thessalonicensibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

ARCHIEPISCOPO ET B.
Archidiacono, P. Cantori
Thessalonicensibus.

Epist. 48.
De causa Ec-
clesiæ Calido-
nienfis.
Vide lib. 11.
epist. 114.

EXposita nobis venerabilis fratris no-
tri Sidonienfis Episcopi querimonia
patefecit quòd cum venerabilis frater nos-
ter Archiepiscopus Larissenus Ecclesiam
Calidoniensem de mandato nostro concess-
isset eidem, venerabilis frater noster Epif-
copus Dimicenis super hoc ad nostram
audientiam appellavit, sed appellationem
interpositam nec per se nec per alium est
legitimè profecutus. Ideoque discretioni
vestræ per apostolica scripta mandamus
quatinus partibus convocatis audiatis cau-
sam & appellationem remota sine canonico
decidatis, facientes quod statueritis per
censuram ecclesiasticam firmiter observa-
ri. Nullis litteris veritati & justitiæ præju-
dicantibus à sede apostolica impetratis.
Quòd si non omnes &c. tu, frater Archie-
piscopo, cum eorum altero &c. Datum
Laterani xv. Kal. Iunii, pontificatus nostri
anno quintodecimo.

ARCHIEPISCOPO ARELATENSI,
& sancti Egidij & Psalmodij
Abbatibus Nemausensis diocesis.

Epist. 49.
De electione
Abbatis sancti
Victoris Mas-
siliensis.

Dilecti filij G. Abbas sancti Pontij &
B. monachus procuratores monas-
terij sancti Victoris Massiliensis ad nostram
præsentiã accedentes, postulationem ac
electionem quam per se ac alios confrat-
res eorum de Abbate sancti Stephani Bo-
nonienfis canonicè celebratam ac appro-
batam à delegatis à nobis iudicibus asser-
ebant, postulabant auctoritate apostolica
confirmari, plurimas & diversorum litte-
ras deprecatorias exhibentes, quarum in-
terventu promovere petitionem proposi-
tam cum instantia nitebantur, qui nobis
demum eorum petitionem non admittentibus
in hac parte, cum fratres ipsos, etsi
super hoc zelum Dei, non tamen secundum
scientiam, noverimus habuisse, porrexerunt
alias litteras continentes quòd dicti monas-
terij fratres duas electiones seu nominationes
eodem tempore successivè, tamen canonicè ac
concorditer, celebrant, unam videlicet de
Abbate prædicto puram, aliam verò de [Bonifilio]
Priore sancti Honorati Arelatensis, viro utique
honesto, bene litterato, & ad singula cir-
cumspècto, conditionem hujusmodi apponentes,
si videlicet Abbatem eundem non possent
forsitan obtinere. Vnde supplicabant instan-
ter ut cum conditio jam exta-

ret, eorum à nobis postulatione super dicto
Abbate repulsa, electionem Prioris ipsius
confirmare misericorditer dignaremur.
Eis igitur & B. de Novis quondam mona-
cho & majori Priori dicti monasterij ac aliis
duobus monachis qui se super hoc oppone-
bant eisdem electionem ipsam minus cano-
nicam asserentes, tum quia de periona
minus idonea, tum quia eis absentibus fue-
rat celebrata, dilectos filios nostros Gua-
lam tituli sancti Martini & Petrum tituli
sanctæ Cæciliæ Presbyteros Cardinales
concessimus auditores. In quorum præsen-
tia procuratores prædicti processum elec-
tionis, sicut dictum est superius, proponentes,
confirmari præmissam electionem cum
instantia postulabant. Monachi verò præfati
contra electionem eandem quòd eis absentibus fuerat celebrata, contra per-
sonam verò electi quædam honestam con-
traria proponentes, excommunicationis
sententiam à dictis iudicibus in se latam
ipso jure non tenere dicebant, tum quia
post appellationem ad nos legitimè inter-
positam lata fuit, tum quia ex tribus iudi-
cibus quibus fuerat causa commissa, duo
tantummodo processerunt, tertio quòd
decisioni causæ interesse volebat per suas
litteras protestante. Contra quos sic pro-
curatores excipiebant præfati, quòd non
renebantur immo potius non debebant
super his prædictis monachis respondere,
cum & omnes excommunicationis vinculo
tenerentur, & duo ex eis nihil haberent
cum monasterio ipso commune, à
quo eos sententia judicialis exclusit, sicut
ex litteris eorundem iudicum & tenore sen-
tentie apparebat. Ex abundantia tamen
ad prædicta taliter respondebant. Primum,
quòd ex prædicta causa non poterat nec
debebat obesse quòd electioni non inter-
fuerant monachi memorati, consequenter
ea quæ in personam electi objecerant pen-
nitens falsa erant, super ipsius honestate ac
idoneitate testimonia plurima fide digna
& valde idonea in nostra præsentia offerentes,
& confitentes post appellationem
iudices processisse, quos ea potuisse pro-
cedere ratione dicebant quia interdicta fue-
rat appellatio in rescripto, & quia in ap-
pellationis libello nullum allegabant mo-
nachi supradicti gravamen, sicut ejus le-
ries ostendebat. Duos quoque processisse
sine tertio fatebantur, & ex eo ipsos po-
tuisse procedere asserabant quia manda-
tum apostolicum continebat in fine quòd
si omnes interesse non possent, duo ex-
qui negotium procurarent, nec sibi reti-